

25 Νοεμβρίου 2017

Αρχιεπίσκοπος Σιναίου Πορφύριος, ο Γ', ο και χειροτονήσας τον Άγιον Πορφύριον

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

"Διότι κατά χάριν είσθε σεσωσμένοι διά της πίστεως και τούτο δεν είναι από εσάς, Θεού το δώρον, ουχί εξ έργων, διά να μη καυχηθή τις..." (Εφεσίους Β, 8-9).

Μέσα εις τον εορταστικό κύκλο της Εκκλησίας μας, εκάστη ημέρα εις το Μηνολόγιο και εις τον Συναξαριστή, αναφέρονται ονόματα δεκάδων εορταζομένων Αγίων.

Εκατομμυρίων θα δύναται να αναφέρη κανείς, εν συνόλω, οι οποίοι "αφού την πίστιν τετήρηκαν, απόκειται αυτών, ο της δικαιοσύνης στέφανος." (προς Τιμόθ. Β',

στιχ. 8)

Μάρτυρες, Όσοι, Ιερομάρτυρες, Μεγαλομάρτυρες, Παιδομάρτυρες, Νήπια...

Άνδρες, γυναίκες και παιδιά όλων των ηλικιών.

Κάποιοι από αυτούς είχαν την χάρι και την φλόγα προς τον Θεό παιδιόθεν και υπερέβησαν, τον εαυτό τους, ενίκησαν την ανθρωπίνη φύσιν τους και έγιναν Άγιοι της Εκκλησίας μας.

Άλλοι φανατικοί εχθροί της Εκκλησίας, ήρθε η πνοή του Θεού αργότερον εντός τους και αγίασαν εν την ενδεκάτη και δωδεκάτη ώρα...

Άλλοι μία μόνον φράσις αρκούσε διά την σωτηρία τους...

“Μνήσθητι μου Κύριε όταν έλθης εν τη Βασιλεία Σου”, ανεφώνησε ο ληστής εκ του Σταυρού κρεμάμενος και αφού έλαβε την μετάνοια και την υπόσχεσιν του Κυρίου, εισήλθε πρώτος και αυθημερόν εν τω Παραδείσω...

Το Οικουμενικόν Πατριαρχείον με Πατριαρχική και Συνοδική Πράξιν του, “ανέγραψεν εις το Αγιολόγιον της Ορθοδόξου Εκκλησίας τον ιερομόναχον Πορφύριον, τον Καυσοκαλυβίτην”, (Συνεδρία 27ης Νοεμβρίου 2013).

Ένα ταπεινό και απλό γεροντάκι, δίχως την στοιχειώδη μόρφωσι, ο ιερομόναχος Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης, κατετάχθη πλέον εις το επίσημο Αγιολόγιον της Εκκλησίας μας, θεσπίζον την εόρτια μνήμην του, τη 2α Δεκεμβρίου εκάστου έτους, ημέρα της οσιακής κοιμήσεώς του.

Σημαντικώτατο ρόλο στην επίγειον ζωήν του, από μικρά ηλικία, διαδραμάτισε ο μέγας εν αρεταίς και πνευματικαίς αξίαις, Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Σινά, Φαράν και Ραιθώ Πορφύριος ο Γ', ο Παυλίνος.

Ο Αρχιεπίσκοπος Σινά Πορφύριος, ήτο μία σημαντική, πνευματική κινητήριος δύναμις που με το προορατικό ίσως χάρισμα που διέθετε, πίστευε εις τα ενδόμυχα και κρύφια της αρχιερατικής ψυχής του, ότι ο νεαρός μοναχός, Νικήτας, προερχόμενος από το Άγιον Όρος, θα καθίστατο ένας εκ των σημαντικότερων και συμπαθεστέρων Αγίων της σύγχρονης εποχής μας...

Ο Αρχιεπίσκοπος Σιναίου Πορφύριος ο Γ', κατά κόσμον Αριστείδης Παυλίνος, εγεννήθη εις Κύμην Ευβοίας την 1ην Νοεμβρίου του έτους 1878.

Από πολύ μικράν ηλικίαν μετέβη εις το Θεοβάδιστον Όρος Σινά και εκάρη μοναχός, διάκονος και πρεσβύτερος εις την Ι. Μονήν Αγίας Αικατερίνης.

Το έτος 1896 εισήλθε εις την Ιερά Θεολογική Σχολή της Χάλκης, από την οποία απεφοίτησε το 1903.

Αφού αποπεράτωσε τις σπουδές του, διορίσθη γραμματεύς και καθηγητής των θρησκευτικών εις την Αμπέτειον Σχολήν, εν Καίρω Αιγύπτου, αργότερον δε εχρημάτισε και πρόεδρος της.

29η Ιουλίου 1926, εξελέγη Καθηγούμενος και Αρχιεπίσκοπος Σινά, Φαράν και Ραιθώ, εις διαδοχήν του πρώην Αρχιεπισκόπου Σινά Πορφυρίου του Β', του Λογοθέτη, (1906-1926), συμφώνως με το επίσημο περιοδικό του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων "Νέα Σιών".

Την χειροτονία του Πορφυρίου του Γ', ετέλεσε ο τότε Πατριάρχης Ιεροσολύμων και πάσης Παλαιστίνης Δαμιανός ο Α', (1897-1931).

Αμέριστο ήτο, το ενδιαφέρον και η φροντίδα του Αρχιεπισκόπου Πορφυρίου για την Ιερά Μονή της Αγίας Αικατερίνης.

Αν και ζούσε βίον αυστηρώς ασκητικόν και ενάρετον διεκρίνετο διά την ευρυμάθεια, την εργατικότητα και την συγγραφική δεινότητά του.

Φιλάνθρωπος, φιλεύσπλαχνος, ταπεινός και ακτήμων.

Εφρόντισε διά την βελτίωσιν της Ι. Μονής, την επάνδρωσε με νέους μοναχούς και ασχολήθηκε ιδιαιτέρως με την ιστορία της, εκδόσας άρθρα, ιστορικές μελέτες και ειδήσεις, οι περισσότερες εξ αυτών, δημοσιευμένες εις το περιοδικόν "Νέα Σιών".

Ενεργείες και πρωτοβουλίας του και κατόπιν αποφάσεως του Υπουργείου Εξωτερικών και Παιδείας, κατόρθωσε να παραμένουν εις την Μονήν, επί διετή θητεία, ως υπότροφοι και μελετηταί, δέκα απόφοιτοι των Θεολογικών Σχολών και της Ιερατικής Ριζαρείου Σχολής.

Ο Αρχιεπίσκοπος Σιναίου Πορφύριος ο Γ', επισκεπτόμενος πολλάκις, την γενέτειράν του, Κύμην Ευβοίας, συνεδέθη αδελφικώς με τον τότε σπουδαίο Ιεράρχην, Καρυστίας και Σκύρου Παντελεήμονα Φωστίνη, (1922-1943), τον μετέπειτα Χίου, Ψαρρών και Οινουσσών.

Ο Άγιος Πορφύριος, κατά κόσμον Ευάγγελος, ο Καυσοκαλυβίτης, καταγόμενος και αυτός από την νήσο Εύβοια και το χωρίον Άγιος Ιωάννης Αλιβερίου, εισήλθε εις το

Άγιον Όρος εις ηλικίαν μόλις 12 ετών.

Εκάρη μοναχός δύο έτη μετά, λαβών το όνομα Νικήτας.

Εις ηλικία 19 ετών, λόγω ασθενείας, αναγκάσθη να εξέλθη του Αγίου Όρους και να μεταβή προς ίασιν, εις την Εύβοιαν, όπου και εμόναζε εις την Ιεράν Μονήν Αγίου Χαραλάμπους, Λευκών.

Εκει εγνωρίσθη και συνεδέθη πνευματικώς με τον Μητροπολίτη Καρυστίας Παντελεήμονα, ο οποίος ήτο ιδιαιτέρως φιλομόναχος και αγαπούσε τον μοναχό τότε Νικήτα.

Σε μία από κοινού επίσκεψι του Μητροπολίτου και του Αρχιεπισκόπου Σινά Πορφύριου εις την Ιερά Μονή, ο Αρχιεπίσκοπος μόλις ε γνώρισε τον μοναχό Νικήτα, “ως εν οράματι Θείω”, με την διάκρισι, την διορατικότητα, την προορατικότητα αλλά και από εσωτερική πληροφορία της ψυχής του, εξέφρασε αμέσως την επιθυμία του να τον χειροτονήση κληρικών...

Βεβαίως συνετέλεσε και το γεγονός ότι ο Άγιος Πορφύριος, αν και δεν ε γνώριζε προσωπικώς τον Αρχιεπίσκοπο, του αποκάλυψε “Θεία βουλήσει”, ένα προσωπικό αληθινό γεγονός διά την ζωήν του...

Ισως αυτό, σε συνδυασμό με την μεγάλη πνευματικότητα που διέθετε ο Αρχιεπίσκοπος Σινά, Πορφύριος, να επιμένη διαρκώς να τον χειροτονήση υπό των χειρών του, ιερέα...

Έβλεπε μέσα από τους χοϊκούς οφθαλμούς του, εις τον νεαρό Νικήτα, έναν μεταγενέστερο Άγιο, με ήδη υπάρχον προορατικό χάρισμα εις αυτόν, ταπεινωσιν και κατοικητήριον εις την ψυχήν του, τού Παναγίου Πνεύματος...

Παρά των ίσως δικαιολογημένων αντιδράσεων του Καρυστίας Παντελεήμονος, ως προς το νεαρόν της ηλικίας του, εδέχθη και Θεού θέλοντος ο μοναχός Νικήτας χειροτονείται από τον Αρχιεπίσκοπο Σινά Πορφύριο τον Γ', διάκονος τη 26η Ιουλίου 1967 και πρεσβύτερος την επομένη ημέρα, τη 27η Ιουλίου.

Ο Αρχιεπίσκοπος του χαρίζει το όνομα του και τον μετονομάζει Πορφύριο...

Η χειροτονία του, ετελέσθη εις το παρεκκλήσιον, εντός του μητροπολιτικού μεγάρου εις την Κύμη, παρόντος και του Μητροπολίτου Καρυστίας.

Έγραφε αργότερα ο ίδιος ο Άγιος Πορφύριος: "...ήμουν τότε είκοσι χρονών...εγώ δεν ήθελα να γίνω, ήξερα ότι το σωστό είναι να θέλεις να γίνεις μοναχός, όχι παπάς και δεσπότης...

Ο Αρχιεπίσκοπος όμως επέμενε πολύ και ο δεσπότης είναι εις τύπον Χριστού...δεν μπορείς να αρνείσαι στον Επίσκοπον με επιμονή.

Δεν μπορείς να χαλάσεις τις σχέσεις μαζί του, γιατί η προσευχή σου δεν ανεβαίνει στον ουρανό, μένει άκαρπη...

Έτσι με κάνανε διάκο την ημέρα της εορτής της Αγίας Παρασκευής και ιερέα την ημέρα της εορτής του Αγίου Παντελεήμονος. Δεν ήξερα γράμματα, έκλινα το κεφάλι μου στην υπακοή..."

Όταν έφευγε ο Αρχιεπίσκοπος Σινά από την Εύβοια, είπε με βεβαιότητα προς τον μητροπολίτη Καρυστίας: "αυτόν τον άνθρωπο, μην τον χάσεις!"

Δύο έτη μετά ο ίδιος ο μητροπολίτης Καρυστίας τον χειροθετεί πνευματικό, ενώ το στις 10 Φεβρουαρίου 1938, τον προχειρίζει εις Αρχιμανδρίτη.

Ο Άγιος Πορφύριος, παρέμεινε εξομολογών εις την Εύβοια δώδεκα έτη, ενώ το 1940, μετέβη εις την Αθήνα. Εις τα τελευταία έτη της ζωής του, εγκατεστάθη και πάλι εις το Άγιον Όρος και εις το αγαπημένο του κελλάκι, εις τα Καυσοκαλύβια.

Πάντοτε όμως θεωρούσε τον εαυτόν του, μοναχό της Ι. Μονής Αγίας Αικατερίνης, του Θεοβαδίστου Όρους Σινά, αφού η πνευματική του πατρότητα, του είχε δοθεί από τον Καθηγούμενο και Αρχιεπίσκοπο Πορφύριο και όποτε του επέτρεπαν οι δυνάμεις του, επισκεπτόταν από ευγνωμοσύνη, την Ι. Μονή...

Ο χαρισματούχος Αρχιεπίσκοπος Σιναίου Πορφύριος, ο Γ' αυτός ο οποίος edώρισε το χάρισμα της ιερωσύνης στον γέροντα Άγιο Πορφύριο, εκοιμήθη πλήρης ημερών, 24 Νοεμβρίου 1968, εν Καίρω.

Εκοιμήθη ήσυχος και ανεπαυμένος, διότι συνετέλεσε, όπως απεδείχθη, με την προαίσθησι του, να συνδράμη με τον δικόν του τρόπον, ώστε να προστεθή ένας ακόμη Όσιος, μέσα εις το νέφος των Αγίων...

Ενεταφιάσθη πλησίον του Ιερού Ναού "Εις φυγήν, εις Αίγυπτον", μετόχιον της Ιεράς Μονής Αγίου Γεωργίου, Καίρου.

Εἰς τὸν τάφον τοῦ, 49 ἔτη μετὰ, εὐτρεπισμένον καὶ καθαρὸν, εχαράχθη:
“Ἀρχιεπίσκοπος Σιναίου Πορφύριος ὁ Γ΄, ἐκ Κύμης”.

Ὁ δε εὐλαβῆς προσκυνητῆς, ἀναγινώσκει ἐπάνωθεν τοῦ μνήματος τοῦ, τὴν συγκινητικὴν, εὐγενικὴν παράκλησιν καὶ προτροπὴν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπαραίτητην ὅμως προϋπόθεσιν: “Ζεῖς ἐν Θεῷ, εὐχου ὑπὲρ ἡμῶν...”

Ευχόμεθα ταπεινῶς “ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιάζων ὡς Θεὸς καὶ διὰ τῶν ἁγίων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, Δημιουργεῖ τῶν ἀπάντων, τοὺς ταπεινοὺς Σώτερ, σώσαι...!”

Τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Σινᾶ, Φαράν καὶ Ραιθῶ, Πορφυρίου τοῦ Γ΄, ἀσβεστος αὐτοῦ ἡ λυχνία τῆς μνήμης τοῦ, διὰ πρεσβειῶν τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, Ἁγίου Πορφυρίου, τοῦ Καυσοκαλυβίτου.

“Ὅταν ἀγαπήσουμε τὸν Χριστό, ζούμε τὴν ζωὴ τοῦ Χριστοῦ. Ζούμε τότε σὲ μίαν ἄλλη κατάστασιν ἡλεεινῆ. Δὲν ὑπάρχει τότε γιὰ μᾶς καμμία φοβία οὔτε κόλασις

ν τοῖς
ἡ καὶ ἡ

ς).

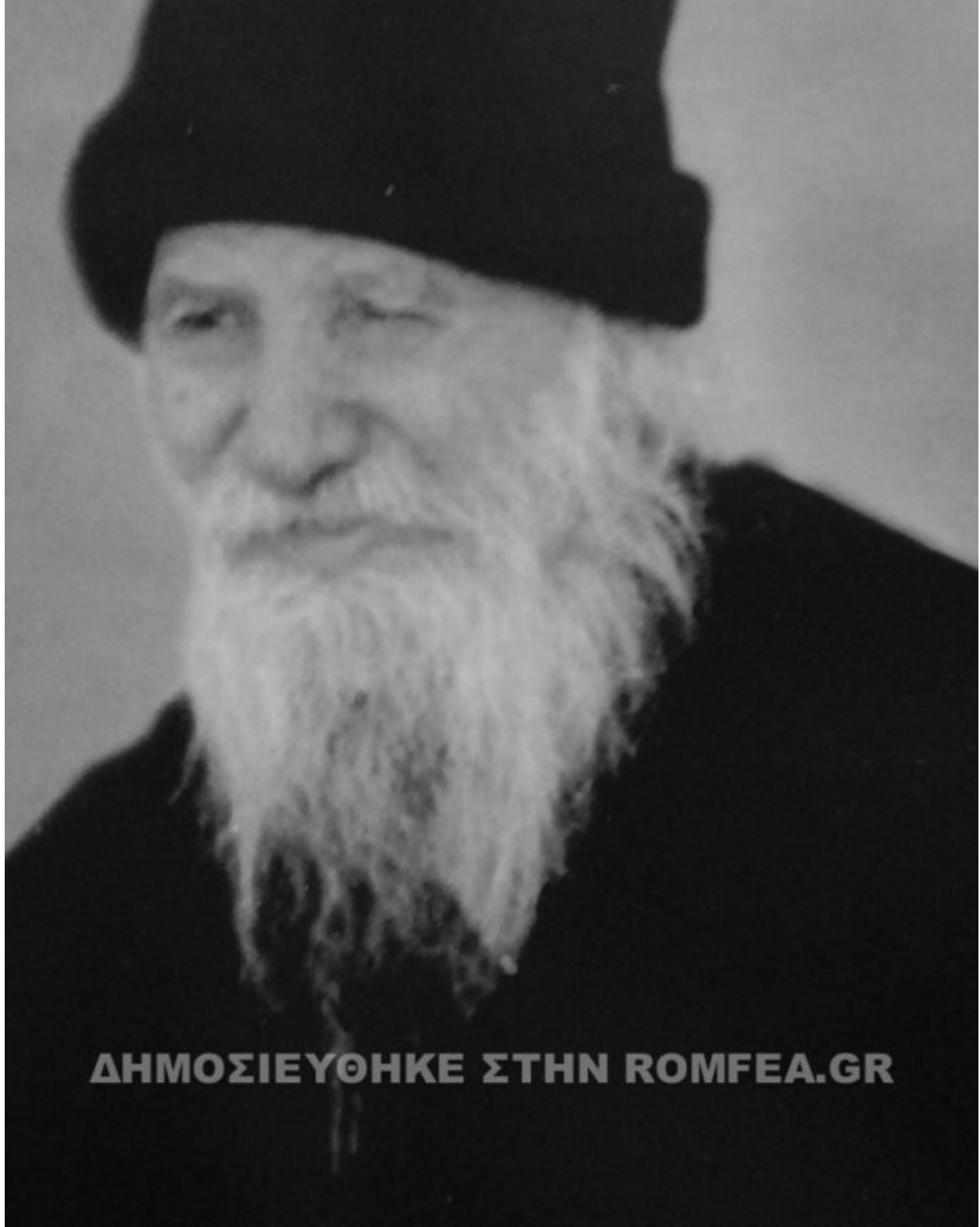
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΚΕ ΣΤΗΝ ROMFEA.GR

Ο
ΆΓΙ
ΟΣ

ΠΟΡΦΥ
ΡΙΟΣ

ΚΑΥΣΟΚΛΑΥΒΙΤΗΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ ΣΤΗΝ ROMFEA.GR

ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ ΣΤΗΝ ROMFEA.GR

Πηγή: romfea.gr